

[Lone Dybkjær]

tvivl om, at der blandt dem, der har supplerende dagpenge, er nogle, som ikke er så godt stillet som andre, det er hævet over enhver tvivl; men det kan ikke nytte noget, at vi tror, at der ikke er nogen, der udnytter systemet.

Det gælder ikke kun dem, der får supplerende dagpenge, det gælder frem for alt også arbejdsgiverne, og det er den side, jeg specielt har hæftet mig ved. Fru Lilli Gyldenkilde har specielt hæftet sig ved, at det er kvinder – og vi har jo en fælles interesse i gennemgående at beskytte kvinder – men jeg hæfter mig ved, at det fører til direkte arbejdsgiverudnyttelse. Man kan simpelt hen gøre det, som efter min opfattelse er det værste af alt, at arbejdsgiverne i realiteten kan have toholdsdrift og kun betale for det ene hold. Så har man i 14 dage ét hold fuldt funktionsdygtig arbejdskraft, og når de kører hjem, tager man et nyt hold arbejdskraft, som også er på fast nedsat arbejdstid eller i turnus – man kan benytte én af to metoder. Det fører efter min opfattelse til, at man i virkeligheden har en reservearbejdskraft, som man på den måde udnytter. Derfor har jeg været tilhænger af, at man ikke skulle have supplerende dagpenge på fast nedsat arbejdstid som princip. Vi har nået et kompromis om et maksimum på 52 uger.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at hvis vi ser væk fra nogle specielle situationer med vikarordninger og forskelligt andet, så er vi modstandere af supplerende dagpenge på fast nedsat arbejdstid eller i turnus af den grund, jeg har nævnt her. Jeg vælger altså at se på den mulighed, der er for arbejdsgiveren for at udnytte arbejdskraften. Desuden fører det til, at man får en falsk fornemmelse af hele arbejdsmarkedssituationen. Derfor er vi ikke tilhængere af ordningen, som den er i dag.

Fru Marianne Jelveds svar til fru Lilli Gyldenkilde i Politiken omkring solidaritetsbidraget er ikke kommet frem, men om det vil jeg sige, at Det Radikale Venstres holdning til arbejdsløshedskassebetalingen er, at der skal betales en tredjedel fra staten, en tredjedel fra arbejdsgiveren og en tredjedel fra lønmodtageren. Det er på den måde, vi har set solidariteten, sådan at alle var med til at bidrage.

Jeg havde selvfølgelig adskillige andre bemærkninger, men jeg kan ikke nå flere nu.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det er jo begrænset, hvad man kan nå på 2 minutter, men jeg er nødt til at tage fat i et par ting.

For det første siger fru Lone Dybkjær – og det minder mig altså om at være sammen med nogle af de værste betonstalinister i fagbevægelsen – at arbejdsgiverne udnytter at have to personer på halvdagsarbejde. Er man slet ikke klar over, at med de arbejdsgiverydelser, der er nu om dage, kan det ikke betale sig for nogen arbejdsgiver at have to på halv tid i stedet for én på fuld tid? Det er et grundlæggende forkert synspunkt i dagens Danmark, fordi de arbejdsgiverydelser, man skal betale ved siden af lønnen, er så høje, at det aldrig kan betale sig for arbejdsgiverne at have to halvdags i stedet for én heldags.

Men lad os så sige, at jeg ikke helt vil afvise fru Lone Dybkjærs bemærkning om, at der måske er nogle, der udnytter ordningen, både på arbejdsgiversiden og måske også et par stykker på lønmodtagersiden. Lad os sige, at jeg i teorien går ind på det – og det er kun i teorien. I stedet for at holde fast ved den ordning, man havde lavet, hvorefter man kun kunne arbejde på den måde i 78 uger, så laver man det om, sådan at man nu kan arbejde på den måde i 52 uger, og derefter kan man vælge at blive fuldtidsarbejdsløs. Man kan altså vælge at udnytte systemet 100 pct. Jeg forstår faktisk ikke argumentationen, og det er jeg selvfølgelig ked af, for jeg vil meget gerne forstå Det Radikale Venstre på dette punkt.

Det andet, jeg skal tage fat i, er det med halv optjening til de unge. Med det, man her har lavet, rammer man kvinderne og de unge. Det, fru Lone Dybkjær taler om, skyldes nogle strukturproblemer i fagbevægelsen og i den måde, a-kasserne er tilknyttet fagbevægelsen, således at de unge kommer for tidligt i bås i en bestemt a-kasse.

Det kan man ikke løse over dagpengereglerne, det er umuligt. Det kan kun løses på den måde, at fagbevægelsen finder en anden struktur og får bredere klumper, om jeg så må sige, som a-kasserne er tilknyttet, og så vil der være bedre anvisningsmuligheder. Det har intet med dagpenge at gøre.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg er fru Lilli Gyldenkilde utrolig taknemlig